

Ἀνδοκίδου, Κατ' Ἀλκιβιάδου, 3 - 4

Εισαγωγή

Ο Ανδοκίδης καταγόταν από ιερατικό γένος. Είχε αριστοκρατικές πεποιθήσεις και συνδέθηκε με τον Αλκιβιάδη. Το 415 π.Χ. θεωρήθηκε ότι είχε ανάμειξη στο σκάνδαλο των Ερμοκοπιδών. Γι' αυτό φυλακίστηκε ο ίδιος, ο πατέρας του και μερικοί συγγενείς του. Κατέδωσε όμως τους ενόχους για να αποφυλακισθεί αυτός και οι συγγενείς του, αλλά η πράξη του αυτή μείωσε πολύ τη φήμη του στην Αθήνα και τελικά με ειδικό ψήφισμα καταδικάστηκε σε εξορία. Το 403 π.Χ., που δόθηκε γενική αμνηστία, γύρισε στην Αθήνα. Στον λόγο του «Κατ' Ἀλκιβιάδου» κατηγορεί τον Αλκιβιάδη, τον γιο του Κλεινία, για πολλά δεινά που προκάλεσε στην πόλη και στους συμμάχους της και για πολλά σφάλματα στην ιδιωτική του ζωή. Γι' αυτό είναι δίκαιο και συμφέρον για την πόλη να τον εξοστρακίσουν.

Κείμενο

Ἄξιον δὲ μέμψασθαι τὸν θέντα τὸν νόμον, ὃς ἐναντία τῷ ὄρκῳ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς ἐνομοθέτησεν· ἐκεῖ μὲν γὰρ ὅμνυτε μηδένα μήτε ἐξελαῖν μήτε δήσειν μήτε ἀποκτενεῖν ἄκριτον, ἐν δὲ τῷδε τῷ καιρῷ οὔτε κατηγορίας γενομένης οὔτε ἀπολογίας ἀποδοθείσης διαψηφισαμένων κρύβδην τὸν ὀστρακισθέντα τοσοῦτον χρόνον δεῖ στερηθῆναι τῆς πόλεως. Εἴτα ἐν τοῖς τοιούτοις οἱ τοὺς ἐταίρους καὶ συνωμότας κεκτημένοι πλέον φέρονται τῶν

ἄλλων· οὐ γὰρ ὥσπερ ἐν τοῖς δικαστηρίοις οἱ
λαχόντες κρίνουσιν, ἀλλὰ τούτου τοῦ
πράγματος ἅπασιν Ἀθηναίοις μέτεστι. Πρὸς δὲ
τούτοις τῷ μὲν ἐλλείπειν τῷ δ' ὑπερβάλλειν ὁ
νόμος μοι δοκεῖ· τῶν μὲν γὰρ ἰδίων
ἀδικημάτων μεγάλην τιμωρίαν ταύτην νομίζω,
τῶν δὲ δημοσίων μικρὰν καὶ οὐδενὸς ἀξίαν
ἡγοῦμαι ζημίαν, ἐξὸν κολάζειν χρήμασι καὶ
δεσμῷ καὶ θανάτῳ.